

LaRouche ser fare til marts – Nedtælling til atomkrig – Kræver impeachment nu

Følgende artikel er publiceret i **Executive Intelligence Review (EIR)**, 7. februar 2014.

2. februar 2014 – Med fare for, at en atomkrig skal bryde ud i perioden fra nu og frem til marts måned, sagde Lyndon LaRouche i sit webcast den 31. januar, at den afgørende handling, der med størst sandsynlighed vil køre dette britiske mål af sporet, er fjernelsen af den britiske agent Barack Obama fra embedet gennem en impeachment (rigsretssag). Det er den strategiske kendsgerning, der overtrumfer alle andre såkaldte spørgsmål.

Efter en fremlæggelse af LaRouches argument, tilføjer vi de allerede indlysende årsager til, at denne præsident har gjort sig fortjent til omgående impeachment.

»Når man taler om denne slags ting, skal man ned til, især nu, hvor vi befinder os ved et punkt, hvor hele USA er i fare; vi befinder os ved et punkt, hvor vi befinder os på randen af ... inden for en periode, som jeg med nogen rimelighed kan skønne, [vil være] mellem nu og frem til en gang i marts: Vi forbereder nu, på verdensplan, en global, termonuklear krig. Krigen skal udkæmpes, og er forberedt til at blive udkæmpet, som en termonuklear krig, og den termonukleare krig er planlagt til at udkæmpes, og forberedes til at blive udkæmpet, mellem på den ene side det transatlantiske område, og det eurasiske område.«

»Det man ser her, på kanten af Rusland, man ser konflikt, og konflikten er faktisk forspillet til en planlagt, snarlig termonuklear krig. En termonuklear krig, der er planlagt til at blive udkæmpet på en ene side med saudernes hjælp osv., en

krig, der skal udkæmpes som en termonuklear krig, fra begyndelsen, mellem de transatlantiske magter, som i virkeligheden i det væsentlige er en imperial, britisk magt; og på den anden side Eurasien, ikke kun Rusland, ikke kun Kina, Indien osv.«

»Og midt i det hele har man et skænderi, en terroristoprustning, der i virkeligheden er blevet bygget op siden de oprindelige krige i Tjetjenien i det nordlige Kaukasus. Og området omkring det nordlige Kaukasus er stadig centret. Og krigen der udkæmpes af hvem? Af Nazister! For nazi-regimet, med samtykke fra briterne, tog SS (Spilna Sprava, Fælles Sag, -red.) og lignende styrker, der er rekrutteret fra det område, og gjorde dem til permanente nazister. De interne protestgrupper i dag, er i virkeligheden en nazi-organisation; dens insignier er stadig baseret på den tid, da forældrene til disse familier alle var nazister. Så derfor har man altså Det britiske Imperium, der bruger nazister imod Rusland. Og USA er, under dette præsidentskab, medskyldig i hele den beskidte affære.«

»Spørgsmålet er altså derfor: Vi har nu udsigt til en global, termonuklear krig. Parterne er, på den ene side, det transatlantiske område – USA osv., og Vesteuropa; på den anden side, det slaviske område, især Rusland, Ukraine er faktisk involveret i dette; Kina, en stormagt; Indien, en stormagt. Og derfor har man disse to områder af planeten, som nu er bevæbnet, og i gang med at mobilisere, og i gang med at spille de indledende før-krigs-spil, med at tage sigte: Vi er nu ved det punkt, hvor den virkelige krig er begyndt. Den virkelige termonukleare krig er begyndt med diverse handlinger for at forberede denne krig. Vi befinder os i en kortvarig nedtælling fra nu og frem til sandsynligvis en gang i begyndelsen af marts, på hvilket tidspunkt en termonuklear krig under de aktuelle omstændigheder vil indfinde sig.

Spørgsmålet er så, hvordan vi forhindrer det i at ske? Der er to ting, jeg må sige på dette punkt: Det første er, fjern

Obama fra præsidentembedet. Han er en løgner, han er en skidt fyr, han er i virkeligheden en agent for fjenden, og hvad han ellers er: Måske er han bare en bombe. Men vi ved, at han er – han er uduelig. Træk Obama ud af præsidentembedet gennem en impeachment – og alle forudsætningerne for en impeachment, en summarisk impeachment, eksisterer. Hvis han blev fjernet, så er det mit gæt, at ved at frigøre den britiske kontrol, repræsenteret af Obama, fra USA's regering, ville man faktisk skabe en situation, hvor andre reaktioner ville opstå, og USA ville nægte at gå ind i en termonuklear krig. Så længe Obama er i stand til at fortsætte i sin rolle som USA's lederskab, har vi kurs mod en termonuklear krig med gensidig ødelæggelse.«

»Derfor, enhver, der prøver på at bevare Obama i præsidentskabet – han er ikke virkelig den, den kontrollerer, men det er Det britiske Imperium. Men for at tæmme det amerikanske folk ind i en tilstand af dumhed, skal de tro, at denne abekat – og han er en abekat, grundlæggende set, for så vidt angår politik – så længe de tror, at han er præsidenten, at han står for præsidentens autoritet, er vi i fare for en virkelig, termonuklear krig. Hvis han bliver impeached, som han burde blive – faktisk ville den tale, vi netop har hørt i denne uge, være en fremragende årsag til hans impeachment, en af de bedste: Han har i fuld nøgenhed afsløret, hvor uduelig han er i embedet. Smid ham ud af embedet! Stil ham for en rigsret. Han er et bæst, han er ikke et menneskeligt væsen!«

»Men lad os nu se på, hvad det andet problem er, en anden side af dette. De fleste mennesker, borgere i USA, og generelt set også i Europa, med enkelte undtagelser her og der, har ingen forståelse af princippet om krig. Hvad får man? De siger, 'den-og-den vil slås mod den-og-den.' Hvad, mener man en boksekamp? En brydekamp? Er det, hvad man taler om? Måske med knive, måske med kugler? Måske med en håndgranat eller to? Men det er ikke strategi! Det er sindssyge. «

»Så derfor, så længe folk tror, at krig, og det at gå i krig

mod en modstander, er at spille den slags taktiske spil, som en gadekrig, der er udvidet – de har ingen som helst forståelse for, hvad strategi er! Og de fleste mennesker, med undtagelse af top-militærfolk og et par andre mennesker i verden, har en meget, næsten inkompetent – de er ikke nogen MacArthur! Douglas MacArthur var en virkelig tænker! Og vi har haft folk, der var virkelige officerer, virkelige kommandører, og de forstod strategi. Men strategi er ikke nødvendigvis krigsførelse. Krig vil bryde ud for at blive til et spørgsmål om strategi.«

»Den måde, hvorpå vi organiserer den menneskelige art er som helhed; eller det plejede det at være. Der er visse dele af planeten, som var relativt isolerede områder – transport og andre ting af den art. Man ville få den alvorligste krig, hvor der var store vandringer af folk til hest. Og på denne måde kunne man udvide det område, som faktisk ville blive et strategisk område. Men i større dele var kommunikationssystemet sådan, at man havde meget ringe strategiske relationer med forskellige territorier på planeten. Tag for eksempel tilfældet med Europa og Asien, Eurasien som sådan, og sammenlign med det, der blev de amerikanske lande. Der var næsten ingen strategisk signifikant relation hen over Atlanterhavet, og ved visse dele af Stillehavet, det samme.«

»Det, der skete med det moderne samfund og befolkningernes bevægelighed – nu er verden som helhed blevet et cockpit til potentiel krigsførelse. Og under disse omstændigheder bliver spørgsmålet om strategi en militær strategi. Samtidig bliver strategi en økonomisk strategi, ikke kun en militær strategi. Det bliver en økonomisk strategi og en kulturstrategi: Hvordan nationer handler med hinanden, hvordan de indgår aftaler, hvordan de kommunikerer, hvordan de har en længerevarende effekt i kommunikationer med hinanden. Ethvert territorium på Jordens overflade, som har denne form for integritet, er globalt, er strategisk. Hvis der er et område af verden, der

ikke har forbindelser uden for det begrænsede område, er der også strategi, men det er ikke global strategi; det er dog stadigvæk strategi. Og strategi er ikke hensigten om krig. Strategi kan føre til krig, inden for en kontekst om krig.«

Men derfor må vi se på processen som et strategisk spørgsmål. Pointen er, at hvis præsidenten for USA blev fjernet fra embedet nu, ville tilfældet sandsynligvis blive, at ved at fjerne denne fyr fra at være et instrument for præsidentens magt, ville man pludselig se proppen blive taget af truslen om termonuklear krig. For folk i almindelighed ønsker ikke at blive myrdet i en global stegeekspedition af en termonuklear krig.«

»Og kendsgerningen er, at folk derude, vort folk, ikke forstår dette. De er derfor dumme nok, eller fortumlede nok til, at så længe de tror, de er nødt til at lære at arbejde med vores præsident, har vi kurs mod termonuklear krig. Så hvis nogen siger 'Strategi er, hvordan vi har tænkt os at vinde krigen' – strategi er, hvis man forstår det, og har nogen hjerne i det hele taget, strategi er ikke at få en krig. Strategi er at ændre relationerne mellem nationerne over hele planeten, og i alle områderne på planeten, på en sådan måde, at man får en politik for økonomi snarere end en politik for folkemord. Og pointen er, at når man konfronterer folk, så konfronterer man dem med kendsgerningen om, hvad strategi virkelig betyder, som de stakkels fyre aldrig rigtig har forstået. Og når de først får et begreb om, hvad strategi virkelig er, vil de ikke tillade, at krig opstår.